

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

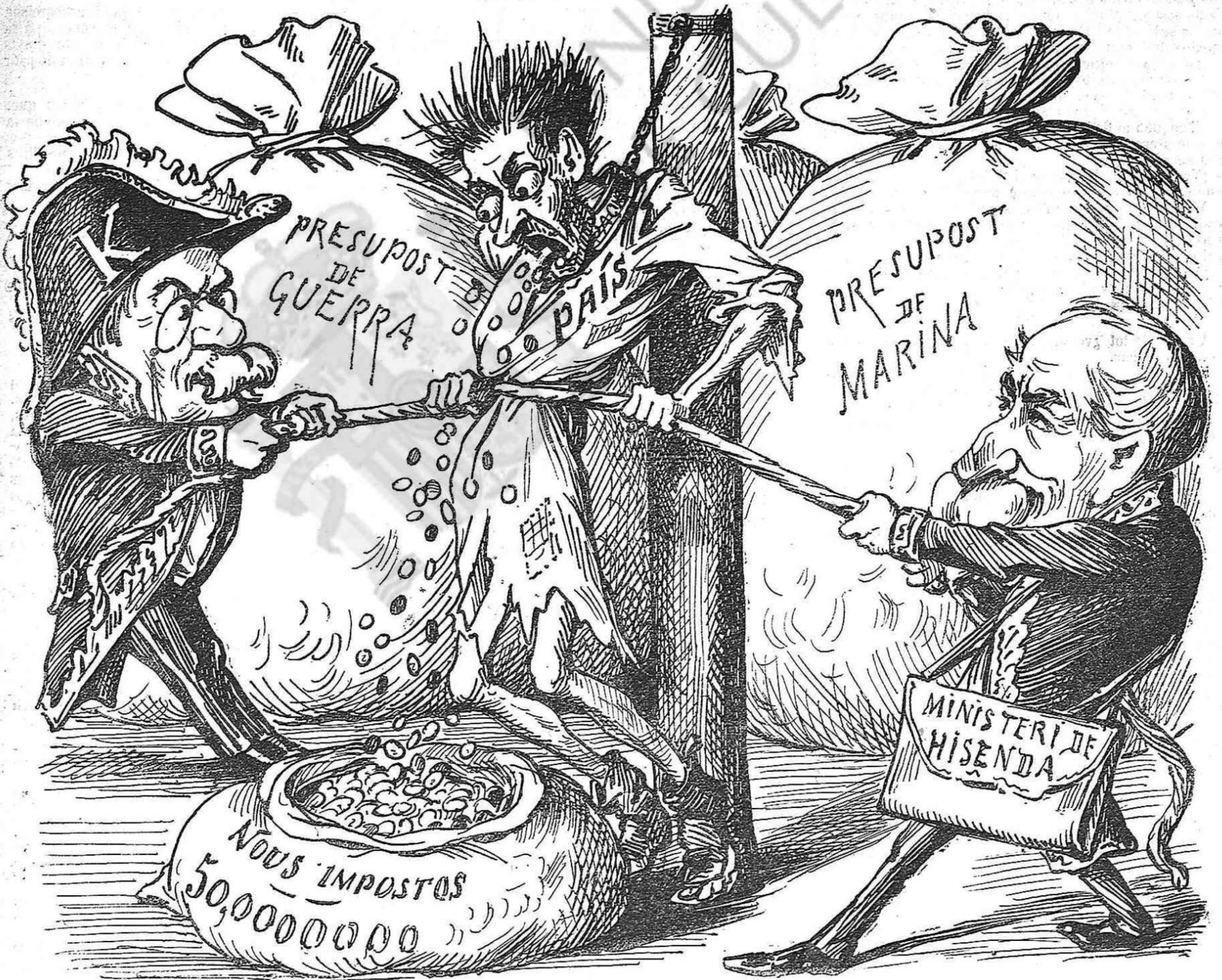
CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del Mitj, 28, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'5. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

LAS ECONOMIAS QUE PROMETIAN.

L' última apretada.

CRONICA.

LOS DOS MANELS.

o viatge del Sr. Vivanco a la vila dels Manels, ha donat lloch a numerosos comentaris.

¿Qué ha anat a fer lo Sr. Vivanco a la terra dels embolichs?

Algú va preguntar-li y es fama que va respondre:

—L'interés de la Provincia que tinc confiada al meu mando es l'únich motiu que m'ha obligat a emprendre'l viatge. Porto entre mans la construcció de un dich en lo Port de Barcelona y la agregació dels pobles del Plá a la capital.

—¿Res més que aixó?

—Res més.

—¿Y la qüestió del caciquisme?

En aquest punt, sembla que'l Sr. Vivanco va respondre:

—Dispensi: jo no m'ocupo d'aquestas *petitesas*.

¿Petitesas lo caciquisme!*

¿Qué me'n diu d'aquest calificatiu, Sr. Planas y Casals?

Vosté, tot un hereu Pantorrillas, que sosté l'imens cabàs de la bruticia electoral de la Provincia, sense que las *pantorrillas* li flauejin ni li cedeixin, tal com Atlante sostenia'l mon sobre las espatllas, sentir calificar la seva obra, l'seu esforç, la seva empresa, de un modo tan denigratiu, casi despreciable!

Anéu: ¡sacriifiqueuvos per la patria!

¿Convertiu una provincia essencialment republicana en un feudo conservador!

¿Trayeu dels tupins electorals una majoria adicta!

¿Coloquéu al davant de cada municipi dificultós un gos de presa, capàs de deixar los ullals en servey del seu amo y senyor!

¿Velléu nit y dia perque ni'l descalt més minim produheixi'l derrumbament de una obra tan necessaria!...

Y tot, perque vinga un governador arrimat a la seva, y ab sas mans ben netas, vos embulli la troca, vos envihi a passeig los vostres arcaldes, y per fi de festa 'us digui que no serviu sino per fer *petitesas*.

¡Ah, governador incaute! ¿Qué'n portarás poch de capellans al enterro! ¿Qué'n enviarás poch de diputats ministerials a las Córts!

A pesar de tot ¿volen que 'ls siga franch? Jo no me'n acabo de fiar.

Lo Sr. Vivanco va fer de moment un cop d'home, enviant a passeig al arcalde de Sant Andréu de Palomar, que fiat ab la protecció de'n Planas, sembla que tot ho trobava *plá*, inclús l'insolentarse contra la primera autoritat de la provincia.

Naturalment ¿qué havia de fer lo Sr. Vivanco davant de aquest atrevit insecte que intentava pujárseli a las barbas? Lo que 's fa ab las pussas impertinents: se las agafa, se las caragola y se las esclafa entre las unglas dels dits grossos.

L'arcalde planista, avants de fé'l clach, prou deya: —¡Ho contaré tot al Sr. Planas y Casals!...

Y'l Sr. Vivanco li responia:

—Un cop esclatat, cõtali lo que vulgas. Pero no t'olvidis de dirli que a tots los que se m'insolentin, com tú t'has insolentat, los faré corre la mateixa sort que a tú. Per lo tant, si vol tenir gossos, que 'ls ensenyi a moure la qua, que jo no aguanto 'ls lladruchs de ningú.

De manera, que fins aquí, l'Sr. Vivanco va obrar en defensa del seu prestigi y en vindicació de la seva dignitat ofesa.

Per lo qual se'm ocorre un dupte: —¿Hauria destituhit al arcalde de Sant Andréu, encare que hagués trinxat a aquell poble com a carn de butifarra, si'l Sr. Mar-y-mon hagués sapigut mostrarse una mica més manyach ab la primera autoritat de la provincia?

Aquesta, per mí, es la verdadera qüestió.

Y plantejo aixís la tæssis de la present crónica, perque seria curiós averiguar si després de las entrevistas que haurá celebrat lo Sr. Vivanco ab en Cánovas y en Silvela, tornarà a Barcelona estirat ó arronsat; resolt a seguir la via comensada, ó penedit de haver romput llansas ab lo seu tocayo.

Més clar: tenim dos Manels sobre'l tapete: ¿han de viure en lo successiu com a rivals ó han d'entendres donarse'l brás y tirar al dret com a compares?

Hi ha qui suposa qu'en concepte del govern l'hereu Pantorrillas es completament insustituible. Ell ha guanyat unas eleccions y es capàs de guanyar en lo successiu

totas las que 's presentin, mentres puga disposar dels burots y de las brigadas municipals, d'actas en blanch y de instruments docils. Aixó tractantse del govern conservador, vesteix molt. ¿Com, donchs, deixar descontent a un home que li ha prestat serveys de aquesta classe? ¿Serveix acàs tothom, per fer lo que ha fet lo Sr. Planas y Casals?

De manera que'l merfet de tornar a Barcelona'l senyor Vivanco, implica que vé confessat degudament y resolt a no matar tot lo qu' es grás.

De altra manera, s'hauria quedat a Madrid.

¿Torná? Senyal que transigeix.

Ja'n poden estar segurs: no será ell qui buydi de una puntada de péu'l cabàs de las escombrarias del gran cacich, ni'l cabassets dels cacichs de menor quantia.

La pau reyna entre 'ls prínceps conservadors.

Lo plan del govern ha de realisarse a tota costa. Precisament, en lo districte de las Aforas, qu' es ahont primer vá apuntar aquesta especie de dissentiment, s'han de celebrar novas eleccions, y convé prevenirse pera fer lo que s'acostuma en semblants cassos.

La candidatura de Salmerón está de per mitj. ¿Qué han de fer los dos Manels? Abrassarse y reventarla.

Republicans: vetllem per ella.

P. K.

n Cánovas s' arronsa.

De tots los confins d' Espanya está rebent telegramas y recados, a propòsit de la projectada fusió ab los reformistas, dihentli 'ls seus correligionaris:

—D. Antón, no s' emboliqui. D. Antón, no carregui ab lo mort. D. Antón, al costat nostre no hi caben reformistas. D. Antón, no

vulga que hostes vingan que 'ns treguin de casa.

De manera que alló de la reconciliació corra perill imminent de tornarse aygua-poll.

¿Pero y en Romero Robledo? Lo qu' es D. Paco, desde Antequera no fa més qu' ensenyar las dents. ¡Ay pobre Monstruo! ¡Ay de tú quan arriba l' hora terrible de las mossegadas!

Capítul d' economías:

En lo pressupost de Governació se rebaixan cinquanta mil duros.

Capítul de gastos:

En lo pressupost de Guerra s' hi aumentan cinquanta mil duros.

Per una part hi ha rebaixa,

per altra part hi ha un augment...

¿No es cert que aquests canovistas son homes de molt talent?

Deyan los conservadors que 's proposavan fer grans economías per nivellar los pressupostos.

Y en efecte, contat y debatut tot, en Cos Gayón ha vingut a indicar que'l nivellament dels pressupostos s' intentaria; pero ¿saben cóm? Carregant més y més las contribucions; expremment més y més l' escorreguda llimona.

¿Veritat que no pot dirigirse una burla més sangrenta al país que t'è la debilitat de aguantarlos?

Durant lo mes d' Octubre, la deuda flotant ha crescut de 20 milions de pesetas; de manera que tota en conjunt, la tal deuda ascendeix avuy a 289 milions.

¡Y'n diuhen deuda flotant!

¡Pues no es mala punyalada!

Pèl govern, pot ser que *floti*;

pèl país, es molt pesada.

Quatre anys fa ja de sobras qu' existeix una comissió militar, composta de 18 ó 20 eminencias, encarregadas d' examinar quin es lo miller fusell que pot usar la tropa.

Y fins ara no han donat dictámen.

A pesar de venir cobrant quantiosas dietas.

De manera qu' ells poden dir que han trobat un fusell invisible que dispara xorros continuos de pessetas y ab una punteria tan maravellosa, que totas los hi van a parar a la butxaca.

Diu un diari conservador:

—«Avuy per avuy, a Espanya tot marxa perfectament...»

De moment me quedo parat; pero corro desseguida a mirar la fetxa que'l diari porta en la plana de davant y llavors ho comprench tot.

La fetxa que dú estampada

es la del dia primé...

—¿No cobrém avuy? diria.

Pues amunt; tot marxa bé.

En Sagasta a Jaén acaba de fer declaracions, sobre las quals deya un telégrama:

«Realmente carecen de novedad, pues se limitó a lamentar el descenso de los valores.»

En efecte: no sols descendeixen los valors en plural, sino'l valor en singular.

Per lo menos lo valor de D. Práxedes ha baixat tant, que ja no se'l veu, ni ab microscopi.

Son tants y de tal calibre 'ls desacerts del senyor Beranger, qu' es possible que 's veji obligat a abandonar la cartera de Marina.

En aquest cas, se sussurra que s' encarregará d' aquest ministeri... ¿qui dirian?

¿Lo senyor Cánovas!

¿Qué 'ls sembla?

Polítich, poeta, orador,

hisendista, mariner...

no més li falta ser bisbe

per dir que tot ho sab fer.

Encare que, respecte a aixó, espérinse: de més verdas se'n maduran.

Cabalment ara'l papa está malalt, y 'ls cardenals passen la mar d' apuros per determinar qui'l sustituirá en cas de que mori.

Y com los aspirants son molts y la elecció resulta difícil,

¡qui sab si'l Sacro-colegi,

després de triá ab empenyo,

acabarà las disputas

nombrat papa al *malagueno!*...

Los pagesos del Panadés, arruinats per la filoxera, han acordat dirigirse al govern demanantli que se 'ls permeti'l cultiu del tabaco.

Lo cultiu lliure del tabaco sería la salvació no sols dels agricultors del Panadés, sino dels de tot Espanya.

Pero ja veuran com lo govern se 'ls escolta com qui sent ploure.

Lo govern no vol perdre 'ls milions que li proporciona'l privilegi d' envenenar al país que t'è concedit a la Tabacalera. Y si 'ls pagesos tenen mals de cap, que 's fumin uns quants puros d' estanch y acabaran de patir de una vegada.

A Roma s' ha inaugurat un Congrés de la pau, que, com lo nom indica, t'è per objecte la supressió de la guerra...

Se'm figura que, desgraciadament, tot lo que allí 's digui será predicar en va...

Escollin lo que cantan los jefes de las grans potencias:

—Oh gran Congrés de la pau,

lo teu plan es massa vell...

los miracles que tú fassis,

que 'ns los plantin al clatell.

Se suposa que'l govern projecta fer confeccionar uniformes per trescents mil homes.

Als espanyols que 's quedan sense roba, sempre 'ls resta un recurs: ferse soldats.

Capítul de la Marina.

S' ha donat de baixa l' acorassat *Alfonso XII*, en vista del fracás que va resultar de las probas efectuadas.

Item més: ha sigut desarmat lo *Reyna Mercedes*, nou de trinca y ja inservible, a pesar de haver costat la friolera de 12 milions de pessetas.

Item més: s' han paralisat las obras de construcció del *Marqués de la Ensenada*, en vista de que'avants de arribar a mitj camí ja s' havian consumit los fondos destinats a tal objecte.

Finalment: s' ha desarmat lo famós *Destructor*, reconeixentse que més que'l títul que porta, mereix lo de *Destruhit*.

Reuneixin aquestas noticias y altres pèl mateix estil, y oferintlas al ministre, pregúntli:

—¿Qué fa, Sr. Beranger?

Y si'l Sr. Beranger vol ser franch, dirá:

—Sense necessitat de barcos, jo he navegat ab tots los vents, m' hi ficat per totas las ayguas y he menjat galleta a la sombra, al abrigh del pabelló de tots los partits. Aixó es lo que a mí m' interessa. Tot lo demás son romansos.

CARTAS DE FORA.—M' escriuhen de Sant Andréu de Palomar: «Tota la fama que atribueixen al ex arcalde Marimón es usurpada. Lo Sr. Marimón no es més que un ninot, l' home de palla del verdader afillat del Pantorrillas barceloní, ó siga de un tal González, que desde qu' es a Sant Andréu ha disposat sempre de l' arcalde com a autoritat y alguns diuhen que també com a persona particular. Quedis, donchs, cadascú ab lo mérit que li correspon. De totas maneres, Sant Andréu celebra que al ser reventat lo ninot de palla, haja quedat reventat així mateix l' home fust que'l manejava.»

Me diuhen de Sant Celoni que 'ls días 11, 12 y 13 del corrent se celebrará la festa major de aquella vila ab molta animació. Pèls balls de las societats *Centro popular*, *Eurípides* y *Cassino de Sant Celoni*, han sigut contractadas las orquestas *Trullassus* de Tarrassa, *Fatxendas* de Sabadell y *Escalas* de Barcelona. Celebrarém que s' hi diverteixin.

Lo famós pare Turró se troba a Bagur ab l' excusa

del novenari d' ànimas, predicant, com de costum, contra el liberalisme, calificant lo matrimoni civil de vil concubinat y tractant de boigs als que xifran lo porvenir d' Espanya en l' adveniment de la República. Además, se mostra molt enfutismat porque no més van á sentir las sèvas bestiesas algunas donas, y diu:—No tinguéu pòr que si vingúes á dirigir la paraula al públich l' Odón de Buen, ja s' ompliria l' iglesia per sentir sas perillosas bojerías.—Si l' famós pare Turró tingúes lo talent y l' eloqüencia del senyor Odón de Buen, no 's queixaria de aquest modo; pero llavoras tampoch se sentiria inclinat á dir tantas y tantíssimas tonterías éinconveniencies. ¡Ah! m descuydava de donarli gracias per los atachs que ha dirigit á la CAMPANA. Aquesta mica de propaganda en favor de nostre periódich, es la única cosa bona que ha fet.

Al formarse l' Centre catalanista de Vilafranca van ficar hi tants elements del Centre Catòlich, que aquest va quedar poch menos que disolt y ab 200 ó 300 duros de atrasos. Als acreedors, en sa majoria artesans que hi tenían lo seu treball, va cridarlos lo rector mossén Bargay, dihentlos que si 's deixavan perdre l' 12 per cent de lo que tenían que cobrar se 'ls pagaria al contat; pero que d' altra manera no cobrarían res.—Una pregunta:—Tè molt de catòlica una proposició de aqueixa naturalesa?

Hi ha en la mateixa vila un colegi dirigit per un reverend, que sol atipar als seus pensionistas, més de bastó que de bons talls. Per tal motiu dos dels pensionistas s' escaparen fugint á casa seva. La població n' hagué esment: se figurá l' reverend que la criada ho havia contat tot, y undia aquesta 's trobá ab lo bagul á la escala. Hagué de reclamar las mesadas que se li devían y per lograrho hagueren de intervenirhi algunas personas. L' ensotanat, per últim, las hi pagá; pero retenintse alguna cosa. Per obrar aixís, alegá que la criada havia estat malalta y havia anat á festa major á casa seva. ¿S' han vist may reverendos més agarrats que 'ls de Vilafranca?

Una noticia grave sobre la qual cridém l' atenció de la primera autoritat de la Provincia. A Ripollet s' ha declarat una verdadera epidemia entre 'ls porchs. Donchs bé: avants de que 's morin del mal, son venuts, degollats y destinats al consum. En algún poble vehí s' ha desarmat en gran escala la malaltia del tifus: á Polinyá, per exemple, ab tot y són reduhit vehinat, passan de 30 'ls individus atacats de aquest terrible mal. ¿Es degut aixó á que han consumit carn de porch malalt? Podria molt ben ser.

L' Ajuntament de Ripollet, al pendre possessió, abolí l' matadero, de modo que ara cada tender mata l' porch á casa seva sense inspecció de veterinari. ¿Qué li sembla aixó, Sr. Gobernador? No porque 'ls caciquillos de Ripollet afeytesin los votos á n' en Pl i Margall per donarlos á n' en Pau de las unsas (a) Burro d' or, y no porque aquest estiga resolt á apoyarlos en tot y per tot, han de tenir dret á jugar impunement ab la vida de sos infortunats convehíns.—Creyém que 'l zelós Sr. Vivanco s' apresurarà á pendre cartas en tan delicat assumpto.

TRAGERIAS.

EMBLA que alló de la crísis ha cambiat radicalment.

Ara resulta que no es crísis ministerial, sino crísis económica, metálica: vaja, que 'l govern no té un xavo per fer cantar un cego y 'l Banch d' Espanya menos.

Quan vaig veure que en Romero Robledo se 'n tornava de Madrid sense acabar de fer tractes ab don

Antón, ja ho vaig maliciar desseguida. —Lo pollo y en Cánovas se separan sense determinar res? ¡Malo!... Aixó es que 'l govern va curt de quartos. Si hi hagués fondos suficientes, en Romero ja s' hauría instalat desseguida en lo domicili ministerial.—

Y aixís mateix ha sigut. Com las malas noticias no tardan en escamparse, la nova de que el govern y 'l Banch están á la última pregunta, ha corregut de boca en boca en un sentiamén.

—Lo ministeri tracta de declararse en quiebra—deya un mal-parlat, que 's pensa que un ministeri es una botiga de betas y fils.

—¿Y aixó? ¿cóm ha sigut?

—¡Oh! No se sab: la mala conducta d' alguns ministros... las últimas inundacions... aquesta estrella ab qua que va sortir l' altra semana... la causa verdadera s' ignora; lo cert es que 'l govern no sab cóm pagar lo lloguer de casa, y que ahir en Cánovas, per esmorsar, va tenir d' enmatllevar trenta céntims á la dona del porter

—¡Aixó es horrorós! ¿cóm s' ho arreglarán ara per sortir d' una situació tan crítica?

—Ja traballan: lo ministeri s' ha reunit per estudiar l' assumpto y diu que ha acordat portar l' Isasa y en Fabié á una caixa de empenyos, á veure si sobre ells li deixan alguna cosa.—

Parlant desapassionadament, los apuros del govern no han extranyat gayre al país, porque aixó de que 'l govern no tingui un clau, ja es cosa vella.

Lo que ha alarmat á la opinió d' una manera formidable ha sigut la llastimosa situació del Banch. Que 'l govern, que desde temps inmemorial es un mort de gana, se trobi sense fondos, no té res de particular; pero que 'l Banch, lo primer establiment de crédito d' Espanya, la casa més rica, com qui diu, estigui en apuros, aixó ja es una mica més serio y digne de cridar la atenció.

Qui més qui menos, casi no hi ha ningú que no s' ocupi d' aquest tremendo conflicte.

—La situació del Banch—diuhén las personas instruhidas—es sumament delicada.

—¿Está malalt?

—Sí, senyor; de la caixa: lo seu fondo de garantia no té la salut reglamentaria. En una paraula: á la guardiola del Banch no hi ha 'ls diners que hi hauria d' haver.

—¡Oh! ¡Aixó sí que á nosaltres...!

—¿Tant se 'ns en dòna, vol dir? Escolti ¿tè algun bitllet vosté?

—¿De la rifa ó del tranvía?
—Del Banch...
—¡Psé! Un d' aquests menuts, vermellosos, de cinch duros... una miseria.
—Ja fa bé de dirne una miseria! Potser ho es més de lo que vosté 's figura. Atengui bé; si ara vosté anés á canviarlo al Banch y al mateix temps que vosté hi anessin ab igual pretensió tots los que tenen bitllets, ¿sab quán n' hi donarían? Sis pessetas...

—Y ara! ¿qué predica? ¡Si es de vinticinch!
—Déixho estar aixó: lo cert y real es que 'l Banch, per respondre immediatament dels bitllets que tè escampats, no conta sino ab la quarta part del capital necessari...—
La situació es aquesta.

Lo Banch se veu apurat, y demana auxili á las personas acomodadas que coneix. Vol fer una negociació, un empréstit, alguna cosa que 'l deixi respirar ab una mica de desahogo.

Per secrets que 'ls tractes s' hajan portat, no falta qui ha ensumat algo y s' ha apresurat á publicarho á só de trompeta.

—Lo Banch d' Espanya—diu més d' un indiscret—ha anat á enmatllevar un pico: quaranta ó cinquanta milións de pessetas, en or.

—¿Sí? ¿A qui las enmatlleva? Perque 'l qui las hi deixi, per forza ha d' estar ben arregladet.

—Es en Rostchild, un jubeu francés, fill de molt bona familia, que no li vé de cent milións més ó menos.

—¿Y 'ls deixa tan mateix los diners que demana 'l Banch?

—Sí; pero vol penyora, una garantía sólida: verbi gracia, que tots los accionistas li entreguin la capa y 'l rellotje...

—¿Y 'l Banch, qué contesta?

—Lo Banch diu que la capa seva, no la vol donar; pero que si en Rostchild se contenta ab la capa d' Espanya, li será enviada desseguida.—

Mentres tant, los diners cada dia son més fondos y las pessetas cada instant tenen més mérit

En una paraula; que entre 'l Banch y 'l govern y 'l govern y 'l Banch, ballan uns goigs de sant Prim que enamoran.

Per xó 'ls romeristas s' han refredat y deixan per un altra dia la seva conversió al ministerialisme.

Diuhén que fins que 'l govern graneji, no hi volen tenir tractes.

Ells son aixís: avants que tot la formalitat. Y avants que la formalitat, los quartos.

FANTÁSTICH.

LOS DOS PACOS.

DIÁLECH CÓMICH—DRAMÁTICH, REPRESENTAT ÚLTIMAMENT, AB ÉXIT DEPLORABLE.

(S' adelanta 'l d' Antequera, mira al altre de dalt-baix y ab veu plena d' arrogancia diu aixís, alsant lo cap:)

—No hay plazo que no se cumpla ni deuda... Per fi ha arribat lo moment de saldá 'ls comptes que tením pendants temps há.

(En Silvela 's posa 'ls lentes y exclama en tó natural:)

—Fillet, me deixas de pedra; si no t' explicas més clar, no sé de quíns comptes parlas. Ni ab tú hi fet negocis may, ni crech que jo 't degui un xavo, ni que tú 'm deguis ni un clau.
—¿Tractas de vení ab brometas? Donchs escolta y m' entenderás.
¿Te 'n recordas d' aquell día en que, mal aconsellat, vaig abandoná á deshora la mèva casa payral?
—Sí... encare 'n tinch una idea: sé que tè 'n vas volgué anar porque crech que 't disgustava l' estarte entre gent formal.
—Me 'n vaig anar... ¡no t' importa lo per qué!

—Bè, tant me fa; siga per fas ó per nefas, t' asseguro que al passar tú 'l portal de casa nostra vam quedar molt descansats.
—Me 'n alegro... y prossegueixo.
¿Te 'n recordas dels reganys ab que després vas tractarme?
¿Te 'n recordas dels verdanchs que 'm vares marcá ab ta llengua en las Corts l' hivern passat?
¿Te 'n recordas dels sofocos que vareig está aguantant sempre que ab tú discutía?
—No me 'n tinch de recordar!
—Pues desde ara 't participo que 'ls sofocos y 'ls reganys y tot lo que tú vas ferme, dintre poch t' ho menjarás y 't tornaré la pilota en tota sa integritat.
—¿Qué dius, home!

—¡Ves burlánten!
La truyta ha donat un salt, lo qu' era á sobre va á sota, en fi, que tot s' ha girat. Don Antón me fa ministre y á tú t' envía á nanná.
¿Compréns ara lo que 't deya? Jo 'm sentaré en lo banch blau, tú ocuparás lo mèu puesto de fill pródich sublevat, y cada cop que 't belluguis

y pretenguis alsá 'l cap, jo agafaré la palmeta y... ¡qué tè n' haig de donar de pallissas!...

—¿Tú, Romero?

—Sí, jo!

—¿Ab quína má ho farás?

¿ab la dreta ó ab la esquerra?

—¡Ab tofas dugas!

—¡Ah! ¡ja!

¿Que 't sembla si será prompte aquest cambi radical?

—Será... 'l día que jo vulgui.

—¿Ja ho sabs de cert?

—¡Pues es clar!

—¡Pobre xicot! ¡cóm l' enceran!

—¿Qué confiat viu lo babaul?

—Me permets que 'm planti á riure?

—¡Riu tant com vulguis! ¡ja, ja!

(Llensan una gran riallada, tuego 's miran... y se 'n van. Aquí 's suspén la polémica: dintre poch s' acabarà.)

C. GUMÁ.

ARLA la Publicitat de las problemáticas economías que intenta realizar en Cos Gayón, y diu respecte á las dificultats que li oposan alguns ministros:

«Ni Guerra, ni Marina, que son los que absorben más, consienten en ello. Sus demás compañeros abundan en las mismas

ideas, salvo el Sr. Isasa, que según dice un telegrama, está dispuesto á hacer cuanto se quiera con tal que no le quiten la cartera.»

Está dispuesto á hacer cuanto se quiera con tal que no le quiten la cartera.

¡Dos magnífichs versos endecassilabos, y una veritat com un temple!

Preparémnos.

Lo nostre paternal govern, pera remediar los grans apuros que passa, ha concebut la hermosa idea de introducir novas contribuciones.

¡Es dir, novas...! Una d' ellas ja la coneixém de vista.

Es lo famós sello de ventas. Tan bon punt s' obrin las Corts, lo senyor Cos-Gayon propondrá 'l restabliment d' aquest simpálich impost.

¡Endavant, vingan sellos!

Si en tota cosa que 's vengui un sello s' hi ha de posar, certs polítichs de la terra ¡qué sellos deurán portar!

S' ha parlat aquests dias de que 'l ex-cabecilla Maceo intentava realizar un nou alsament insurreccional á Cuba.

Precedents: Maceo al ferse la pau del Zanjón, que va deixar sanjada la guerra cubana, sigué un dels individuos que va rebre del Pacificador de Cuba, una suma considerable.

—Para la má—va dirli l' héroe.

Y al extendre la má, li varen caure las armas. Consequencias naturales de terminarse las guerras pel sistema de á tant cada cabecilla: Que quan se acaban los diners, s' acaba la pau.

Oh y á la terra del sucre. ¡No 'n deuhén ser poch de llaminers los cabecillas!

Un reformista de Córdoba ha regalat un porch singlá al Sr. Romero Robledo.

Lo que diria don Paco: —Mil gracias no estich per fieras: tórnissel; ara com ara, lo que jo vull son carteras.

Sintessis dels propósitos de 'n Sagasta per quan torni á ser poder:

«Mucha libertad, muchas economías y muchísima moralidad.»

Velshí aqui un lema que traduhit á la práctica resulta sempre de la següent manera:

«Molta mandra, molta nyonya y remoltíssima galvana.»

Per fi s' ha descubert quina es la missió que 'l senyor Fabié té dintre del ministeri.

L' única obligació del ministre d' Ultramar es tenir content al senyor Martinez Campos.

Ja 'm sembla que veig las escenas que 's desarrollarán en lo despaig del ministre-apotecari.

—¿Qué vol, Campos?—deu dir l' home:— ¿que ara, en 'quest mateix moment, reventi l' isla de Cuba? ¡Reventada!... ¿Está content?

Home a l'aygua.

Per la festa de Sant Carlos
entre 'ls carlins, ja se sab:
cada any la mateixa gresca
cada any los mateixos brams.

Ab motiu de ser lo dia de sant Carlos, patró del rey del as d'oros, los carcondas de Barcelona han enviat un telégrama á Carlos seté, felicitantlo y jurantli fidelitat eterna.

Tot aixó es molt digne y lloable, y 'l telégrama seria verdaderament complert, si no hi hagués una tremenda omissió.

Felicitan á don Carlos,
li juran eterna fé...
¿Y per las pobretas húngaras?
¿per qué no li diuhen ré?

Al últim lo Banch d' Espanya s' ha entés ab en Rotschild per contractar un nou emprestit.

No podrà queixarse la pobra Espanya: en tot li fan seguir lo mateix camí que á Jesucrist Nostre Senyor.

Quan los escribas y faritzéus la deixan, los juheus se 'n apoderan.

Sóls una diferencia hi ha: á Jesucrist van fermarlo á una columna, y á la desventurada Espanya la estacan á un Banch.

Dugas noticias madrilenyas que 's completan:

«S' ha inaugurat una nova iglesia, construhida y decorada ab un luxu fabulós...»

«Un grupo d' obrers sense treball s' ha presentat davant de la casa de la Vila, demanant socorros...»

¡Iglesias montadas ab gran luxu...!

¡Traballadors que 's moren de gana!...

Obrers qu' esteu sense feyna,

¿de qué 'us esclameu, bergants?

¿voléu ballarla ben grasa?

¿per qué no 'us feu capellans?

Segons com torni de Madrid en Vivanco, podrán atribuirseli uns versos per l' istil:

Que fassan los cacihos tot lo que vulguin,
observin las costums més inhumanas;
dat que 'l govern me diu que 'ls deixi corre,
may més tornaré jo á esmena'ls las Planas.

Se projecta una nova divisió territorial. La nació 's dividirà en nou provincias grans, sens perjudici de que continuhin subsistint las 49 petitas que tenim ara.

Las nou provincias grans, que correspondrán als antics territoris d' Espanya, serán regidas per nou llops grossos retribuïts ab cinch mil duros anuals de sou.

¿Entenen ara 'l quid de aquesta nova divisió?
Gangas, gangas... tot son gangas.

Un apreciable periódich del Vendrell, publica una noticia deliciosa.

«Se 'ns assegura—diu—que desde que varen tocar pirandó 'ls dos vicaris anteriors... aquells tan guapos y

tan joves... y tan amables ab las nenas, s' ha donat ordre per una autoritat eclesiástica de que en cada confessional, al funcionar, s' hi tingan encesos dos ciris per evitar... en tí, no sabém per evitar qué.»

Per mes que allí no ho entenguin,
presumo jo qué será:
á la llum de aquells dos ciris
se veuhen milló 'ls pecats.

L' altre dia va casarse un fill del ministre d' Hisenda. Y 's conta que són pare, en l' acte del casament, necessitant certa cantitat, va trobarse ab que no duya un céntim á la butxaca.

—Vaja—diria 'l ministre
del modo més natural:—
ma butxaca está á la altura
de la hisenda nacional.

Una noticia:

La senyora del actual ministre de Gracia y Justicia ha parit un nen.

Y ara una pregunta:

Sr. Villaverde: ¿me vol fer l' obsequi de dir per quin districte intenta presentar-lo candidat, en las més próximas eleccions de Diputats á Corts?

De més criaturas qu' ell se 'n han nombrat.

Una noticia dels Estats Units:

«Los minayres de Briceville, exasperats per la competencia que 'ls feyan los presidaris, feren volar un polvorí y posaren en llibertat á 1,400 presidaris.»

«Pues no es nada lo del ojo»
deya cert dia un senyó
al qual de un sol cop de pedra
li varen treure en rodó.

A causa de un terremoto, la terra s' ha tragat dos pobles enters del Japó.

Pero ¿qué compón aquesta catástrofe ab la permanent que tenim á Espanya?

Aquí bastan los conservadors per anarse tragant no dos pobles solament, sino tota la nació.

Fent probas ab lo fusell Lebel, una bala perduda ferí mortalment á una pobra xicota que passava á llarga distancia del camp de maniobras.

Y aixó, segons un diari, proba las excelencias d' aquesta célebre arma.

Que 'm dispensi: aixó no proba
que 'l fusell siga excelent;
aixó proba que 'ls que 'l proban
ho fan molt bárbarament.

Un anunci que fa poch ha corregut pels periódichs:
«Está en venta una mina que rinde grandes beneficios...»

¿No es veritat que sembla raro?
¿Una mina avuy en dia?
¿Y dona molt?... ¡Redimontri!
¿Será una concejalla?

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciudadans A. Rissech, Palau Solitar, Gremí de la C., Rata Enmatzinada, Esquirol, Un Guitarrista, A. B. Tronat y Sicutérat:—Lo que 'ns envian aquesta semana no fa per casa.

Ciudadans J. Aran y Gaya, R. Arseguel, Jot Foll, Cintet Barrera y Cargolinet, Depressa y Corrent, Un Salpasser, Marqués de Lapa, Agripina y Mr. Eugon:—Publicarém alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá Frederich Candi:—Rebuda la seva poesia per partida doble: si acabés humoristicament sería aceptable.—Andressillo: L' articlet va bé.—Lluís Salvador: Idem, la seva poesia.—J. Usón: Publicarém la que vosté 'ns remet.—J. M. Feliu: No podém respondrell concretament: la composició del Almanach esta esposada a moltas contingencias.—Japet de l' Orga: Va bé la poesia y dos cantars.—I. Iglesias: Las Doloras son mansas.—A. del Corral. La poesia es desgarbada. Dels acudits acceptém lo segon.—J. Carbonell: Vosté ho acostumá a fer millor de lo que ho ha fet aquesta semana.—Poeta per forsa: Me sembla qu' esta injust al dirnos lo que 'ns diu. Si vosté rebia 'ls originals ab la profusió ab que 'ls rebém nosaltres de fixo que 's marejaria; y 'l mareig disculpa certas faltas en las quals—li aseguré—no hi ha la més mínima sombra de mala voluntat.—Y ara passant á la poesia que varem descubrir, es en efecte la titulada: Los que buscan pels al ov. Deixarém de publicarla, atés lo que 'ns diu; pero molt nos complauria poderla substituir per un altra.—Un lector de la Esquilla: Hem rebut la carta; pero no l' articlet que ella 's refereix.—Machachin: Veurém de parlarne la semana próxima.

INTERESSANTÍSSIM

Segueixen activantse los traballs d' impressió del

ALMANACH

DE

LA CAMPANA DE GRACIA

PERA 1892

L' almanach será dels més espléndits que s' han publicat fins avuy.

Además del gran número de dibuixos que ilustrarán l' ALMANACH, hi figurarán quatre planas litográficas, de gudas al llapis del artista M. Moliné.

¡¡No 'n pagarán més que 2 ralets!!

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20

Barcelona: Imp de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.